

Miercuri, 5 mai 2010

Competența de delegare legislativă

P7_TA(2010)0127

Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 referitoare la delegarea puterii legislative (2010/2021(INI))

(2011/C 81 E/02)

Parlamentul European,

- având în vedere articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”),
  - având în vedere rezoluția sa din 23 septembrie 2008 cuprinzând recomandări adresate Comisiei cu privire la alinierea actelor legislative la noua decizie privind comitologia ⁽¹⁾,
  - având în vedere rezoluția sa din 7 mai 2009 referitoare la noul rol și la noile responsabilități încredințate Parlamentului în temeiul Tratatului de la Lisabona ⁽²⁾,
  - având în vedere poziția sa din 24 noiembrie 2009 privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de adaptare la Decizia 1999/468/CE a Consiliului a anumitor acte care fac obiectul procedurii menționate la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control – Adaptare la procedura de reglementare cu control - Partea a cincea ⁽³⁾,
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 9 decembrie 2009 intitulată „Punerea în aplicare a articolului 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene”(COM(2009)0673),
  - având în vedere scrisoarea din 29 ianuarie 2010 adresată de Președintele Parlamentului European Președintelui Comisiei Europene cu privire la articolele 290 și 291 din TFUE,
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizele Comisiei pentru afaceri economice și monetare și Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A7-0110/2010),
- A. întrucât Tratatul de la Lisabona consacră puterea legislativă și introduce o ierarhie a normelor în legislația Uniunii, consolidând astfel caracterul democratic al Uniunii și raționalizând legislația acesteia; întrucât Tratatul de la Lisabona introduce conceptul nou de act legislativ, cu consecințe importante;
- B. întrucât unul dintre elementele puterii legislative este, în temeiul articolului 290 din TFUE, posibilitatea ca legiuitorul să delege Comisiei, printr-un act legislativ (denumit în continuare „actul de bază”), o parte din competențele sale;
- C. întrucât delegarea este o operațiune delicată, în cadrul căreia Comisia este împuternicită să exercite atribuții care țin, de fapt, de rolul intrinsec al legiuitorului; întrucât punctul de pornire în legătură cu analizarea problemei legate de delegare trebuie, prin urmare, să fie întotdeauna libertatea legiuitorului;

⁽¹⁾ JO C 8 E, 14.1.2010, p. 22.

⁽²⁾ Texte adoptate, P6_TA(2009)0373.

⁽³⁾ Texte adoptate, P7_TA(2009)0083.

Miercuri, 5 mai 2010

- D. întrucât competențele delegate pot consta doar în completarea sau modificarea de părți ale unui act legislativ pe care organul legislativ nu le consideră a fi esențiale; întrucât actele delegate respective adoptate de Comisie vor fi acte nelegislative cu un domeniu general de aplicare; întrucât actul de bază trebuie să definească în mod explicit obiectivul, conținutul, scopul și durata delegării respective și trebuie să stabilească condițiile aplicabile delegării;
- E. întrucât actele delegate vor avea implicații importante în numeroase domenii; întrucât, prin urmare, este deosebit de important, în special în ceea ce privește actele delegate, ca elaborarea și luarea deciziilor să se desfășoare într-o manieră complet transparentă care să permită efectiv colegiilor să controleze democratic exercitarea competențelor delegate Comisiei, inclusiv prin dezbateri publice în Parlament, dacă este cazul;
- F. întrucât Parlamentul trebuie să fie pe picior de egalitate cu Consiliul în privința tuturor aspectelor legate de delegarea puterii legislative;
- G. întrucât „procedura Lamfalussy” a netezit drumul pentru mecanismul actual de delegare cu control din partea organului legislativ, întrucât natura specifică a domeniului serviciilor financiare a fost recunoscută prin Declarația 39 a Conferinței Reprezentanților Guvernelor Statelor Membre din 23 iulie 2007, anexată la Tratatul de la Lisabona, întrucât noul regim al actelor delegate nu poate submina în vreun fel drepturile actuale ale Parlamentului în acest domeniu, în special în ceea ce privește transmiterea preliminară a documentelor și a informațiilor;
- H. întrucât delegarea poate fi considerată un mijloc de legiferare mai bună, prin care se urmărește garantarea faptului că legislația poate să rămână simplă, să fie completată și actualizată fără să fie nevoie să se recurgă la proceduri legislative repetate, legiuitorul putând, totodată, să își păstreze competențele decisive și responsabilitatea;
- I. întrucât, spre deosebire de abordarea din articolul 291 din TFUE privind măsurile de aplicare, articolul 290 din TFUE nu conține un temei juridic pentru adoptarea unui act orizontal de stabilire a normelor și principiilor generale aplicabile delegării de competențe; întrucât condițiile respective trebuie, prin urmare, să fie stabilite în fiecare act de bază;
- J. întrucât Comisia răspunde în fața Parlamentului, întrucât comisarul pentru relații interinstituționale și administrație și-a luat, în cadrul audierii sale de către Comisia pentru afaceri constituționale din 18 ianuarie 2010, angajamentul de a colabora foarte îndeaproape cu Parlamentul pentru a se asigura că exercitarea de către Comisie a competențelor delegate mulțumește Parlamentul,

Aspecte care urmează a fi clarificate în actul de bază

1. consideră că obiectivele, conținutul, scopul și durata delegării în conformitate cu articolul 290 din TFUE trebuie să fie definite în mod expres și detaliat în fiecare act de bază;
2. subliniază că articolul 290 din TFUE acordă legiuitorului libertatea de a alege mecanismul/mecanismele de control care urmează a fi aplicate; consideră că cele două exemple enumerate la articolul 290 alineatul (2), formularea de obiecțiuni și revocarea, au caracter pur orientativ și că se poate preconiza o reglementare a delegării de competențe printr-un alt mijloc de control, precum o aprobare specială din partea Parlamentului și Consiliului pentru fiecare act delegat sau posibilitatea de revocare a anumitor acte delegate deja în vigoare;
3. opinează, totuși, că cele două exemple de condiții posibile menționate la articolul 290 alineatul (2) din TFUE, formularea de obiecțiuni și revocarea, pot fi considerate drept cele mai uzuale modalități de a controla cum exercită Comisia competențele delegate și trebuie să fie, ambele, incluse în fiecare act de bază;

Miercuri, 5 mai 2010

4. consideră că mecanismele de control stabilite de organul legislativ trebuie să respecte anumite principii generale al dreptului Uniunii și, mai ales:

- să fie simple și ușor de înțeles;
- să protejeze securitatea juridică;
- să permită Comisiei să exercite în mod eficient competențele ce i-au fost delegate și
- să permită organului legislativ să monitorizeze în mod adecvat modul în care se face uz de competențele delegate;

5. consideră că exercitarea dreptului Parlamentului de a formula obiecțiuni este în mod necesar condiționată de rolul său parlamentar și de locurile de desfășurare a activității sale; consideră că nu este garantat un termen fix de formulare a obiecțiunilor aplicabil tuturor actelor legislative, ci că acesta trebuie stabilit de la caz la caz, în cadrul fiecărui act de bază, ținând seama de complexitatea problemelor și că acesta trebuie să fie suficient de îndelungat pentru a permite controlul eficient al delegării, fără a întârzia în mod inutil intrarea în vigoare a actelor delegate ce nu suscită controverse;

6. consideră că o eventuală procedură de urgență prevăzută în însuși actul de bază, trebuie introdusă pentru situații deosebite, de exemplu cele legate de securitate, sănătate sau de crize umanitare;

7. consideră însă că marea majoritate a situațiilor care necesită adoptarea rapidă a actelor delegate ar putea fi soluționate printr-o procedură flexibilă de exprimare timpurie a lipsei de obiecțiuni de către Parlament și Consiliu, în urma unei cereri adresate de Comisie în cazuri justificate în mod corespunzător;

8. susține, în continuare, că durata unei delegări poate fi nelimitată, ținându-se seama de faptul că delegarea poate fi revocată oricând; opinează însă că o delegare pe durată determinată nu exclude posibilitatea unei prelungiri periodice, la cererea explicită a Comisiei; consideră că delegarea poate fi reînnoită doar în cazul în care nici Parlamentul, nici Consiliul nu formulează obiecțiuni pe durata unui termen specificat;

9. respinge ferm introducerea în actele de bază a unor prevederi care să impună legiuitorului obligații suplimentare față de cele deja menționate la articolul 290 din TFUE;

Aspecte practice

10. consideră că anumite aspecte practice ar putea fi coordonate mai eficient în cadrul unei înțelegeri comune între instituții, care s-ar putea concretiza printr-un acord interinstituțional acoperind, inter alia, cele ce urmează:

- consultări în cadrul pregătirii și elaborării actelor delegate;
- schimburi de informații, în special în cazul unei revocări;
- mecanisme de transmitere a documentelor;
- termene minime pentru formularea unor obiecțiuni de către Parlament și Consiliu;
- stabilirea termenelor;
- publicarea actelor în Jurnalul Oficial în diferite etape ale procedurii;

Miercuri, 5 mai 2010

11. subliniază că, atunci când procedează la pregătirea și elaborarea actelor delegate, Comisia trebuie:
- să asigure transmiterea din timp și neîntreruptă a informațiilor și documentelor relevante către comisiile competente ale Parlamentului, inclusiv a proiectelor succesive de acte delegate și a oricăror contribuții primite; în acest scop, actualul registru de comitologie ar putea fi utilizat drept model pentru un sistem digital de informare îmbunătățit;
  - să acorde Parlamentului accesul la consultările, schimburile de opinii și reuniunile pregătitoare pertinente;
12. opinează că schimbul de informații premergător unei revocări trebuie să aibă loc în condiții de transparență, curtoazie și cooperare loială între instituțiile implicate, garantându-se astfel că toate instituțiile sunt pe deplin conștiente de posibilitatea unei revocări la timpul potrivit; consideră totuși că introducerea în actele de bază a unei obligații legale specifice, care să reclame declararea motivelor pentru care au fost adoptate anumite acte legislative, în plus față de cerința generală stabilită la articolul 296 din TFUE, aplicabilă tuturor actelor legislative, este redundantă și derutantă;
13. propune ca, în cadrul oricărui acord viitor, să fie stabilit un termen minim pentru formularea de obiecțiuni, specificându-se clar că acesta nu trebuie perceput ca o cămașă de forță, ci doar ca un termen minim sub care controlul democratic exercitat de Parlament ar deveni inutil; consideră că termenul minim pentru formularea de obiecțiuni ar trebui să fie de două luni, cu posibilitate de prelungire, la cererea Parlamentului sau a Consiliului, cu încă două luni; subliniază, cu toate acestea, că termenele de formulare a obiecțiilor ar trebui să depindă de natura actului delegat;
14. insistă, în contextul oricărui acord viitor, asupra faptului că diferitele perioade de monitorizare a actelor delegate trebuie să înceapă doar în momentul în care Comisia a trimis toate versiunile lingvistice și să tină seama, în mod corespunzător, de perioadele vacanțelor și alegerilor parlamentare;
15. subliniază, în contextul oricărui acord viitor, că actele delegate în privința cărora există dreptul de a se formula obiecțiuni pot fi publicate în Jurnalul Oficial și intra, prin urmare, în vigoare doar după expirarea termenului pentru formularea de obiecțiuni, cu excepția cazurilor în care se garantează că nu are loc exprimarea timpurie a lipsei de obiecțiuni; consideră că este de prisos introducerea unei obligații speciale conform căreia Parlamentul și Consiliul să fie obligate în fiecare act de bază să publice deciziile luate în cadrul verificării modului în care Comisia a exercitat competențele delegate ei;

Observații finale

16. invită toate comisiile sale să-și actualizeze cele mai bune practici și să procedeze la schimburi periodice, stabilind un mecanism care să garanteze o coerență cât mai mare a practicilor parlamentare, în conformitate cu articolul 290 din TFUE; subliniază necesitatea ca fiecare comisie parlamentară să-și organizeze activitatea în funcție de natura sa specifică, astfel încât să poată profita de experiența acumulată;
17. solicită administrației Parlamentului să procedeze la o realocare a resurselor, ca modalitate de înființare (fără afectarea bugetului) a posturilor necesare pentru a asigura asistența adecvată în vederea îndeplinirii sarcinilor aflate în legătură cu articolul 290 din TFUE; solicită o abordare instituțională pentru evaluarea structurilor administrative și a resurselor umane disponibile pentru a dezvoltarea competențelor delegate;
18. îndeamnă Comisia să prezinte, ca o prioritate, propunerile legislative necesare pentru adaptarea acquis-ului la prevederile articolelor 290 și 291 din TFUE; consideră, în ceea ce privește articolul 290 din TFUE, că alinierea nu ar trebui să se limiteze la măsurile luate anterior în conformitate cu procedura de reglementare cu control, ci ar trebui să fie valabilă pentru toate măsurile adecvate cu un domeniu general de aplicare, independent de procedura decizională sau procedura de comitologie aplicabilă înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona;

Miercuri, 5 mai 2010

19. insistă că prioritatea de prim ordin este adaptarea acquis-ului în domeniul acelor politici care, înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, nu au fost reglementate prin procedura de codecizie; solicită o abordare diferențiată, de la caz la caz, în special pentru a asigura definirea ca acte delegate a tuturor măsurilor adecvate cu domeniu general, adoptate anterior în conformitate cu articolele 4 și 5 din Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competențelor de executare conferite Comisiei ⁽¹⁾;

20. consideră că, pentru a prezerva integral prerogativele legiuitorului, utilizarea articolelor 290 și respectiv 291 din TFUE, precum și consecințele practice ce decurg din recurgerea la unul sau celălalt dintre acestea trebuie privite cu deosebită atenție, atât în cursul alinierii menționate mai sus, cât și în cazul propunerilor înaintate în baza procedurii legislative ordinare; insistă ca colegiuitorii să aibă competența de a decide ca normele adoptate anterior în conformitate cu procedura de reglementare cu control să poată fi adoptate fie în conformitate cu articolul 290 din TFUE, fie în conformitate cu procedura legislativă ordinară;

*

* *

21. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.

⁽¹⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Obiective strategice și recomandări pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018

P7_TA(2010)0128

Rezoluția Parlamentului European din 5 mai 2010 referitoare la obiectivele strategice și la recomandările pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018 (2009/2095(INI))

(2011/C 81 E/03)

Parlamentul European,

- având în vedere Comunicarea Comisiei din 21 ianuarie 2009 intitulată „Obiectivele strategice și recomandările pentru politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018” (COM(2009)0008) („comunicarea privind politica UE în domeniul transportului maritim până în 2018”),
  - având în vedere Comunicarea Comisiei din 10 octombrie 2007 intitulată „O politică maritimă integrată pentru Uniunea Europeană” (COM(2007)0575),
  - având în vedere articolul 48 din Regulamentul său de procedură,
  - având în vedere raportul Comisiei pentru transport și turism (A7-0114/2010),
- A. întrucât proprietarii de nave europeni au o contribuție importantă la economia europeană, dar sunt nevoiți să concureze într-un mediu global;
- B. întrucât măsurile structurale și integrate de menținere și dezvoltare a sectorului maritim prosper din Europa sunt importante și ar trebui să consolideze competitivitatea transportului maritim și a sectoarelor conexe, integrând cerințele privind dezvoltarea durabilă și concurența loială;